

Zamete EU se slovenskými voliči?

 radiouniversum.cz/ivan-hoffman-zamete-eu-se-slovenskymi-volici

Ivan Hoffman

Text 16.9.2024 5 min Přehrát

#Politika

Agentura Bloomberg se postarala o rozruch tvrzením, že úředníci v Evropské komisi připravují návrh, jak Slovensku zmrazit až 12,8 miliardy eur z evropských fondů. Evropská komise k tomu uvedla, že v tomto smyslu nepřijala žádné rozhodnutí, a žádné rozhodnutí ani nečeká na politické schválení. Bloomberg ovšem hovoří o „počáteční fázi,“ a tu Evropská komise nedementuje.

Případy, kdy Brusel vydírá členské státy zmrazením dotací, nejsou četné, protože četné nejsou ani případy politické neposlušnosti. Co se shora nařídí, to se na národní úrovni bez odmlouvání provede. Pouze ve vzácných případech, kdy někdo nedrží hubu a krok, dá Brusel potížistovi lekci. Bývá to z výchovných důvodů, preventivně, aby se nešířila nákaza.

U zmrazování dotací platí, že pro šikanu se hledá vhodná záminka. Tou je zpravidla něco vágního, neurčitého, jako třeba ochrana principů právního státu anebo evropských hodnot. Co se ve skutečnosti trestá, je pokus o suverénní, nezávislou politiku, zohledňující národní, anebo lokální zájem. A protože neposlušní politici mají k vládnutí demokratický mandát od svých voličů, je třeba sankce Bruselu chápat jako reakci vládnoucího unijního kartelu na to, že někde voliči špatně hlasovali.

Připomeňme, že jen v nedávné minulosti se na pranýř kvůli špatnému hlasování dostali Řekové, Poláci či Maďaři, anebo že si čerstvě EU oškliví voliče v Gruzii. Nevraživých pohledů Bruselu jsou

nicméně ušetření špatně hlasující Němci či Francouzi. Jejich země nedává smysl trestat, jestliže z panujícího systému profitují na úkor zemí z evropské periferie.

Při krácení či mrazení evropských fondů vzniká, anebo se prohlubuje u šikanovaných voličů averze vůči Bruselu. Jednak proto, že evropské dotace nejsou odměnou za dobré chování, nýbrž kompenzují dotovaným členům nevýhody z členství v klubu. Rovněž a především se pak jedná o proceduru ponižující, kdy se bruselští byrokraté vměšují do vnitřních záležitostí členského státu.

Pokud Brusel zmrazí Slovensku peníze z evropských fondů, každému na Slovensku bude jasné, že to u svých kumpánů v Bruselu spunktoval Šimečka na truc Ficovi. Byla by to tedy medvědí služba progresivní slovenské opozici, která je pro většinu Slováků nevolitelná už teď, a zmíněnou sabotáží by si určitě nepomohla.

Když EU začne některé členské zemi vyhrožovat sankcemi, je to příležitost přemýšlet, zda výhody členství převažují nad nevýhodami. Na Slovensku se taková debata zatím nevede, ale v sousedním Maďarsku ano. U Viktora Orbána vidíme, že politické body nepřinášejí servilnost k Bruselu, nýbrž vymezování se vůči tomu, co Brusel dělá špatně. Košile vždy bude bližší, než kabát, a místní zájem bude pro občana vždy důležitější, než zájem nadnárodní oligarchie.

Říká se, že čeho je moc, toho je příliš. A Bruselu je v Evropské unii moc. Evropská unie může fungovat jen na bázi dobrovolnosti a rovnosti. Jako žalář národů zářnou budoucnost nemá. EU již nedrží pohromadě idea, že ekonomická spolupráce je prevencí válek. Z mírového projektu se EU stává projektem válečným, přívěskem NATO. A být členem válečné mašinérie není bezpečnostní záruka, nýbrž bezpečnostní riziko.

Položit na misky vah výhody a nevýhody členství v EU je logický krok. Proč se tak neděje, proč nám politici nenabízejí věcnou analýzu zisků a ztrát, proč neporovnávají náklady a benefity? Nejpravděpodobnějším vysvětlením je, že jim k tomu chybí odvaha. Že se bojí zkřížit cestu byznysu, protože tam, kde jde o velké peníze, jde i o život. Z EU jde strach. Pokud Brusel zamete se Slováký, od Roberta Fica se jeho voliči spíše než hrdinství dočkají lekce z reálpolitiky. Tipuji, že si to nechá líbit.

Všechny příspěvky s Ivan Hoffman

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.